

fabrikkerne; og uden at jeg vil give det Udseende af, at jeg skulde have særlig Fagkundskab eller Kendskab paa dette Omraade, tager jeg vist neppe fejl, naar jeg siger, at den Virksomhed, der er udfoldet af Godsejere eller Forpagtere, har i ikke ringe Grad bidraget til det Skred, som nu har fundet Sted derovre.

I øvrigt skal jeg angaaende selve Lovforslaget bemærke, at jeg fuldt ud anerkender dets Princip, og jeg er glad ved, at der i Motiverne siges, at det ikke er Meningen med Loven at lægge Stenfiskerne Hindringer i Vejen for deres Virksomhed. Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er Hensigten at „tilvejebringe en Ordning, der paa een Gang kunde skaffe Kystejerne den fornødne Sikkerhed mod Beskadigelse af Kysten og tillige sikre Stenfiskere og Sandgravere mod, at der ved de paa Søterritoriet til Fredning af Kysten trufne Foranstaltninger blev lagt dem unødvendige Hindringer i Vejen for deres Virksomhed“. Jeg er glad ved, at man her har taget Sigte paa ogsaa at beskytte Stenfiskerne i deres Virksomhed, og jeg tror, at det kan lade sig gøre at forene begge de to Hensyn.

Jeg skal til selve Lovforslaget, som den sidste ærede Taler jo gennemgik Punkt for Punkt, kun gøre nogle faa Bemærkninger. Der staar i sidste Stykke af § 1, at det kan tillades „Ejeren (Brugeren) i større eller mindre Omfang fra de her nævnte Strækninger at borttage de Genstande, Forbudet omfatter, til hans eget private Brug eller for at anvende dem til bedre Sikring af hans fredede Kyststrækning“. Der kan maaske rummes en Fare i, at man gaar saa vidt at tillade Ejeren at optage Sten til deres private Brug, men da det jo overlades til de i Paragraffen nævnte Myndigheder at skønne over, hvorvidt det er forsvarligt, at Ejeren faar Ret til at tage disse Ting, som ere nævnte her i Lovforslaget, til sit private Brug, saa vil man formentlig kunne gaa ud fra, at den Kommission, der nedsættes, vil vide sammen med den højtærede Landbrugsminister at faa fastsat saadanne Regler, at de kunne være betryggende for den betreffende Kyst, saa at de private Ejere ikke faa Ret til i alt for stor Udstrækning at gøre Brug af den nævnte Bestemmelse. Det er jo juridisk set et stort Tvivlsspørgsmaal, hvor vidt den private Ejendomsret strækker sig med Hensyn til Forstrandsrettigheder, og det er vel ogsaa af Hensyn hertil, at der i § 1 er gjort denne lille Indrømmelse til de private Ejere. Jeg

kunde ønske at spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ogsaa er Meningen, hvad jeg meget ønsker, at Kommuner, der eje en Kyststrækning, ogsaa have Ret til der at optage Sten, Ler, Sand og Grus til Kommunens eget Brug. Det staar ikke i Paragraffen, men man har maaske Ret til at læse det ud af Forslagets Ordlyd.

Hvad § 2 angaar, har jeg en lille Bemærkning at gøre med Hensyn til Kommissionens Sammensætning. Kommissionen skal bestaa af en af Landbrugsministeren udnævnt Formand og to af Amtsraadet i eller udenfor dets Midte valgte Medlemmer. Jeg kunde meget ønske, at den højtærede Landbrugsminister kunde gaa med til, at det ene af dets to Medlemmer blev valgt af de Købstadkommuner, som ere interesserede deri.

§ 8, der omtaler Beskyttelse af Havne, Anlægsbroer, Lodsstationer, Fæstningsanlæg og deslige, er vel at forstaa saaledes, at Kabler her komme ind under Begrebet deslige. Mange Kabler ere jo nedlagte paa en saadan Maade, at Stenfiskerne godt kunne se dem, medens der rundt omkring er en Del Sten, som det kunde være rart for dem at faa fat i, saaledes at man godt kan forudse, at disse Kabler ere udsatte for at lide Molest, ifald de ikke komme ind under § 8 og den Beskyttelse, som denne byder.

Lovforslaget som Helhed har jeg ikke noget at indvende imod, jeg er tværtimod glad ved det, og jeg kan kun sige, at jeg tror, at Stenfiskerne i vort Land, efter at dette Lovforslag er blevet Lov, vil komme til at se noget anderledes paa Forholdene end hidtil; thi hidtil have de jo, som sagt, ofte maattet se, at de bleve jagte bort fra en Kyststrækning under Foregivende af, at det var i Samfundets Interesse, at den blev fredet, medens de samtidigt have set, at dens Brugere og Ejere i stor Udstrækning til Trods for Forbudet have opfisket Sten o. s. v. fra Stranden. Naar Fiskerne komme til ligesom vi andre at se, at det er Samfundets Interesse, der her nødvendigvis er Fredning, vil der heller ikke komme den Bitterhed op i dem, som de have følt under den nugældende Lov. Jeg anbefaler altsaa ogsaa Lovforslaget.

Anton Jensen: Det ærede Medlem for Nykøbing paa Sjælland (P. Madsen) gennemgik jo Lovforslaget, saa jeg skal ikke inddrage mig paa at gennemgaa det Punkt for Punkt. Jeg skal kun omtale enkelte Paragraffer, som jeg synes, der kunde være